

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1203 van 7 juni 2016
in de zaak 1213/0265/A/8/0245

In zake: de heer **Jozef POELS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Tom SWERTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de bvba **GASTRO CATERING SERVICES**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Herwig DECLERCK
kantoor houdende te 2300 Turnhout, Kasteelplein 6 waar woonplaats
wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 24 december 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 18 oktober 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vosselaar van 25 juni 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan DE FARMASIE (hierna de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een ecologische warmterecuperatiedampkap.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2350 Vosselaar, Antwerpsesteenweg 223, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 11T10.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel het administratief dossier neergelegd. Verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. Tussenkomen de partij

heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend, maar meldde dat de inhoud van het verzoekschrift tot tussenkomst “*als integraal herhaald [moet worden] aanzien*”.

2.

Partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van de eerste kamer van 3 december 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld, de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

3.

Met een beschikking van 22 februari 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep toegewezen aan de achtste kamer.

Met een tussenarrest van 22 februari 2016 met nummer RvVb/A/1516/0660 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen en de partijen opnieuw opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 maart 2016.

Kamervoorzitter Pascal LOUAGE heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karin LIECKENS die loco advocaat Tom SWERTS verschijnt voor verzoekende partij, is gehoord. Verwerende en tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

4.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

1.

Op 19 maart 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vosselaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de regularisatie van een ecologische warmterecuperatiedampkap*”.

2.

Het perceel is volgens het gewestplan ‘Turnhout’, vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout’, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 4 juni 2004, op basis waarvan de huidige gewestplanvoorschriften evenwel van toepassing blijven.

3.

Het agentschap wegen en verkeer adviseert op 13 april 2012 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vosselaar verleent op 25 juni 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften ...

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming is met de voorschriften van het vastgestelde gewestplan;

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is gelegen op de hoek van de Antwerpsesteenweg en de Dennendreef ten zuiden van de gewestweg. Op beide hoeken bevinden zich handelspanen enerzijds een horecazaak “De Farmasie” en anderzijds een winkelpand voor dameskleding “Avenue”. In de Dennendreef zelf bevinden zich uitsluitend vrijstaande eengezinswoningen op ruime beboste percelen. Op het linker aanpalend perceel van “De Farmasie” staat een riante villa die vrij diep is gebouwd op het perceel.

Het perceel in aanvraag is 25m breed op ongeveer 50m diep en is bebouwd met een café-brasserie “De Farmasie” bestaande uit een hoofdgebouw met aanbouw, twee orangeries en een rokersruimte. Het hoofdgebouw heeft twee bouwlagen en is afgedekt met een schilddak. De achterliggende linker aanbouw omvattende keuken en berging bestaat uit één bouwlaag en is deels afgewerkt met een plat dak en deels afgewerkt met een afgewolfd schilddak. Deze constructies staan op min. 3m uit het linker buurperceel. Achter de hoofdbouw staan de twee gelijkvloerse orangeries eveneens met bedekt met een schilddak. Rechts aan de laatste orangerie is de rokersruimte gebouwd.

Volgende vergunningen werden reeds verleend:

- 17.06.1960: bouwen voor het bestaande hoofdgebouw;
- 01.12.1997: uitbreiden van de bestaande café-brasserie met een orangerie;
- 18.12.2003: uitbreiden van de horeca-zaak
- 02.06.2006: bouwen van een ondergrondse wijnkelder en een afdak;
- 06.04.2007: aanbouwen van een rokersruimte van 16m²

Huidige aanvraag betreft de regularisatie van een ecologische warmterecuperatiedampkap. Het betreft een afzuigventilatie in aluminium armaturen deels geplaatst op een hellend dakvlak van de aanbouw en deels op het plat dak van de keuken. Deze constructie bestaat uit verschillende ronde in elkaar passende elementen met een totale lengte van 5,95m met een diameter van 1,50m aangesloten is op een afzuigventilatiekast van 1,05 m op 0,95m met een verticaal uitblaasstuk van 2m en een diameter van 0,65m met daarboven een gebogen uitlaatkap.

Overeenkomstig artikel 5, 3°, d van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000, laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009, is het advies van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar niet vereist voor handelingen aan de buitenvlakken van een hoofdzakelijk vergund gebouw zoals verluchtungs-, luchtbehandelings of luchtafzuiginstallaties. De aanvraag voldoet aan deze voorwaarden.

Deze ventilatie is geplaatst in functie van de horeca-zaak om de vetten en geuren van de keuken te filteren en af te voeren. De constructie staat tussen de hellende dakvlakken van de aanbouw van het hoofdgebouw en de tweede orangerie. De totale hoogte van de constructie is vergelijkbaar met de nokhoogte van de orangeries. Het straatbeeld blijft zo goed als ongewijzigd.

De leefbaarheid op het perceel en de leefkwaliteit ten aanzien van de aanpalenden worden wel lichtjes verstoord maar de ventilatie staat op voldoende afstand van het

perceel waardoor de hinder tot een minimum wordt herleid. De aanwezigheid van de hoogstammige bomen op het buurperceel zorgen er ook voor dat de impact wordt beperkt. Door de aanwezigheid van de café-brasserie is er reeds zekere verkeersdensiteit aanwezig door het cliënteel. Hinder en druk zullen niet toenemen door de regularisatie van het afzuigsysteem daar de functie van het pand onveranderd blijft. Een afzuiginstallatie in functie van de brasserie is noodzakelijk en is derhalve aanvaardbaar.

...

4.

Verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 9 juli 2012 administratief beroep aan bij verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 augustus 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen, op grond van volgende beoordeling:

“ ...

LEGALITEIT: OK

Overeenstemming:

- Gewestplan: wel
- Sectorwetgeving: wel

...

GOEDE RO: OK

Toelichting:

De dampkap is functioneel inpasbaar bij de aanvraag.

De dimensionering van de dampkap wordt verondersteld in overeenstemming te zijn met de benodigde capaciteit. Er werd een milieumelding klasse 3 gedaan bij de gemeente. De kwaliteitsnormen waarnaar beroeper verwijst zijn niet juridisch bindend.

De vaststellingen omtrent de geluids- en geurhinder dienen gedaan te worden in de milieutoets.

De gecreëerde hinder wordt aanvaardbaar geacht voor deze functie.

...”

Na de hoorzitting van 3 september 2012 beslist verwerende partij op 6 september 2012 om de beslissing “voor aanvullend verslag” te verdagen, waarbij zij het volgende opmerkt:

“De te regulariseren constructie (warmterecuperatiedampkap) veroorzaakt hinder (geluid en geur) naar de aanpalende buur dat volgens verslag PSA vastgesteld moet worden in de milieutoets (installatie staat geklasseerd als klasse 3 milieuvergunningen/meldingsplichtig). Of deze hinder aanvaardbaar is kan pas na een dergelijke toets beoordeeld worden. Hiervoor wordt overlegd met de dienst Milieuvergunningen.”

In een aanvullend verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als volgt:

“ ...

De beslissing werd in zitting van 06/09/2012 verdaagd met volgende opmerking ...

Het betreft een vergunde exploitatie, ook milieutechnisch. De gecreëerde hinder wordt geacht aanvaardbaar te zijn omdat voldaan wordt aan de regelgeving.

Uit contact met de dienst Milieuvergunningen blijkt dat het plaatsen van een dampkap geen ingedeelde inrichting in de Vlarembetreeft. Het is dan ook niet gebruikelijk hieromtrent voorwaarden op te nemen in milieuvergunningen. Er dient ook geen melding van te worden gemaakt. Er gebeurt in feite geen milieutoets voor. Ook worden er in

principe voor alleen een dampkap nooit geluidsmetingen gedaan omdat het geen ingedeelde rubriek betreft.

In de eerdere klasse 3 meldingen, waarvan akte werd genomen door het college van burgemeester en schepenen, staat hierover dus ook niets vermeld.

Voor geluidsoverlast wordt verwezen naar het politiereglement. Dit betreft echter een burgerrechtelijke aangelegenheid.

Het standpunt om het beroep niet in te willigen en vergunning te verlenen blijft behouden.”

Verwerende partij beslist op 27 september 2012 opnieuw om de beslissing “voor aanvullend verslag” te verdagen, waarbij zij het volgende opmerkt:

“De Deputatie wenst het PIH een geluidsmeting te laten uitvoeren, indien mogelijk ook een inschatting van de geurhinder.”

In navolging hiervan voert het provinciaal instituut voor hygiëne (hierna PIH) op 1 oktober 2012 een akoestisch onderzoek uit, waarna er op 8 oktober 2012 een meetverslag wordt opgesteld, waarin het volgende wordt overwogen:

“ ...

2. Situering van het onderzoek

Naar aanleiding van een beroep dat door Dhr. Jozef Poels tegen een beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen tot regularisatie van de ecologische warmterecuperatiedampkap (dd. 25 juni 2012) werd ingediend, heeft de Bestendige Deputatie beslist om het PIH een akoestisch onderzoek te laten uitvoeren teneinde een beeld te krijgen van de impact van de werking van de warmterecuperatiedampkap op het geluidsklimaat in de nabijheid van de woning (Antwerpsesteenweg 221).

De inrichting kan als een nieuwe klasse 3-inrichting beschouwd worden (bron: milieudienst Vosselaar) m.a.w. de voorwaarden van afdeling 4.5.5. (Vlarem II) zijn van toepassing.

Dit akoestisch onderzoek heeft tot doel om het specifiek geluid van de warmterecuperatiedampkap ... te bepalen en te toetsen aan de grenswaarden die krachtens bijlage 4.5.4?. (Vlarem II) in open lucht gelden.

...

7. Besluit

*De werking van de warmterecuperatiedampkap geeft ter hoogte van de nabijgelegen woning (Antwerpsesteenweg 221) aanleiding tot een significante overschrijding van de vigerende grenswaarde (+6,9 dB(A)). Als we rekening houden met de werking van alle installaties (airco, koeling, dampkap, ...), dan krijgen we een overschrijding van **± +14dB(A)**! Hierbij dienen we te vermelden dat er rekening werd gehouden met een beoordelingsgetal voor tonaliteit (+ 5 dB(A)). De werking van de installaties gaat immers gepaard met een tonaal karakter voor de middenfrequenties van 50 Hz en 125 Hz.*

We kunnen concluderen dat geluidsreducerende maatregelen verantwoord zijn (vb. geluiddemper, omkasting, geluidsscherm,). Een onderzoek ter plaatse zal moeten uitmaken welke maatregelen het meest doeltreffend zijn.

...”

In een aanvullend verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als volgt:

“ ...

De beslissing werd in zitting van 06/09/2012 verdaagd. Uit onderzoek bleek dat het plaatsen van een dampkap geen ingedeelde inrichting in de Vlarem betreft. Het is dan

ook niet gebruikelijk hieromtrent voorwaarden op te nemen in milieuvergunningen. Er dient ook geen melding van te worden gemaakt. Er gebeurt in feite geen milieutoets voor.

In zitting van 27/09/2012 werd de beslissing opnieuw verdaagd met volgende opmerking:
'De deputatie wenst het PIH een geluidsmeting te laten uitvoeren, indien mogelijk ook een inschatting van de geurhinder.'

Uit artikel 4.3.1 van de VCRO blijkt dat geluidshinder wel degelijk als argument kan weerhouden worden bij het beoordelen van een aanvraag (hinderaspecten zijn een onderdeel van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening). In die optiek is het inderdaad verantwoord om deze aanvraag aan een geluidstudie te onderwerpen.

Uit de geluidstudie d.d. 01/10/2012, opgemaakt door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne, cel geluid, blijkt dat de richtwaarde qua geluidsproductie van een dergelijke installatie tijdens de avond- en nachtperiode een grenswaarde kent van 40dB. De gemeten waarde bedraagt echter 54dB, waardoor er dus effectief een overschrijding van de grenswaarde dient te worden vastgesteld. De conclusie van de studie luidt als volgt ...

Voorgesteld wordt het standpunt om het beroep niet in te willigen en vergunning te verlenen te behouden, echter op voorwaarde dat de aanvrager maatregelen neemt om de geluidsproductie tot onder de grenswaarden te brengen die vermeld staan in de geluidstudie.
..."

Op 18 oktober 2012 beslist verwerende partij om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

" ...

Omschrijving en historiek van de aanvraag:

De aanvraag betreft het regulariseren van een ecologische warmterecuperatiedampkap.

Het perceel van de aanvraag is gelegen langs de gewestweg N12 tussen de kernen van Vosselaar en Beerse. De onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door vrijstaande eengezinswoningen van 1 à 2 bouwlagen onder hellend dak en enkele bedrijfsgebouwen en handelspanden. De omgeving is groen.

Het aanvraagperceel is 25m breed en circa 50m diep. Op het perceel bevindt zich een horecazaak. Het betreft een vrijstaand gebouw van 2 bouwlagen onder schilddak met keukenaanbouw, 2 orangeries, een rokersruimte, parkeerplaatsen en een groot terras in de tuin.

De aanvrager heeft op het dak, een 15-tal meter achter de bouwlijn, een warmterecuperatiedampkap geplaatst bij de keuken. De aluminium buizen hebben een totale lengte van 5,95m met een diameter van 1,50m dat is aangesloten op een afzuigventilatiekast van 1,05m op 0,95m met een verticaal uitblaasstuk met hoogte van circa 2,80m en een diameter van 65cm.

...

Argumentatie beroeper

...

Er is onverantwoorde geluids- en geurhinder. ...

... 3 bladverliezende loofbomen volstaan niet om de geur- en geluidshinder te voorkomen. Er is ook geen enkele juridische draagkracht voor een motivering waarbij het perceel van beroeper dient bij te dragen tot de oplossing van de klachten op het aanvraagperceel. De aanvrager dient onafhankelijk te zorgen voor het vermijden van geur- en geluidshinder.

...

De geluidshinder gaat tot in de woning van beroeper. De motor is niet in een technisch lokaal geplaatst, heeft geen akoestische omkasting of geluidsisolatie en bevindt zich op slechts 3m van de perceelsgrens.

De uitblaas van de afzuiginstallatie is richting perceelsgrens geplaatst en bevindt zich op slechts 3m ervandaan. Door de zuidwestelijke windrichting wordt de overlast volledig afgewend op de buur. De eigen situatie wordt zoveel mogelijk hindervrij gehouden. De uitblaas wordt naar beneden gericht en bevindt zich niet 1m boven de nok van het dak van de omliggende gebouwen.

...

Beoordeling

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977) situeert de aanvraag zich in woongebied.

...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

...

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De dampkap is functioneel inpasbaar bij de aanvraag.

De dimensionering van de dampkap wordt verondersteld in overeenstemming te zijn met de benodigde capaciteit. Het betreft een vergunde exploitatie, ook milieutechnisch. De gecreëerde hinder wordt geacht aanvaardbaar te zijn omdat voldaan wordt aan de regelgeving.

Het plaatsen van een dampkap betreft geen ingedeelde inrichting in de Vlare. Het is dan ook niet gebruikelijk hieromtrent voorwaarden op te nemen in milieuvergunningen. Er dient ook geen melding van te worden gemaakt en er gebeurt in feite geen milieutoets voor.

In de eerdere klasse 3 meldingen, waarvan akte werd genomen door het college van burgemeester en schepenen, staat hierover dus ook niets vermeld.

De gecreëerde hinder wordt aanvaardbaar geacht voor deze functie.

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestplanbestemming.

...

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. TUSSENKOMST

1.

De bvba GASTRO CATERING SERVICES verzoekt met een aangetekende brief van 5 februari 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

2.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 20 februari 2013 tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

3.

Tussenkomende partij omschrijft haar belang in haar verzoekschrift tot tussenkomst als volgt:

“Aangezien de FARMASIE een vestigingseenheid is van verzoekster heeft verzoekster uiteraard belang tussen te komen in de procedure.”

Verzoekende partij betwist in haar toelichtende nota de ontvankelijkheid van de tussenkomst als volgt:

*“...
Tussenkommende partij is geenszins de aanvrager van de vergunning, nu de aanvrager van de vergunning, zoals blijkt uit het bestreden besluit, “DE FARMASIE” blijkt te zijn.*

*...
Het loutere aspect dat de FARMASIE een vestigingseenheid zou uitmaken, verleent aan tussenkommende partij op zich niet het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure.*

Tussenkommende partij geeft voorts geen enkele concrete omschrijving van de aard en de omvang van de hinder of de nadelen die zij ingevolge de bestreden beslissing meent te (zullen ondervinden).

...”

Tussenkommende partij formuleert geen repliek op de exceptie van verzoekende partij.

4.

Onaangezien van de vaststelling dat de aanvraag volgens het aanvraagformulier van 14 maart 2012 werd ingediend in naam van “De Farmasie”, en derhalve niet in naam van tussenkommende partij, stelt de Raad vast dat tussenkommende partij naliet om tijdig over te gaan tot betaling van het verschuldigde rolrecht. Zij voert geen redenen aan van overmacht of onoverwinnelijke dwaling voor het niet tijdig betalen van het rolrecht.

Het verzoek tot tussenkomst van de bvba GASTRO CATERING SERVICES is onontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het tweede middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §2 VCRO en artikel 4.3.3 VCRO, van de bepalingen in afdeling 4.5.5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna Vlarem II), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij overweegt het volgende:

“ ...

2.- Naar aanleiding van het beroep ... heeft verwerende partij zelf beslist om het Provinciaal Instituut voor Hygiëne (PIH) een akoestisch onderzoek te laten uitvoeren teneinde een beeld te krijgen van de impact van de werking van de warmterecuperatiedampkap op het geluidsklimaat in de nabijheid van de woning van verzoekende partij ...

De inrichting betreft volgens de milieudienst van de gemeente VOSSELAAR een nieuwe klasse 3-inrichting waardoor de voorwaarden van afdeling 4.5.5. (VLAREM II) van toepassing zijn ...

Het akoestisch onderzoek stelde zich tot doel het specifiek geluid van de warmterecuperatiedampkap te bepalen en te toetsen aan de grenswaarden die krachtens artikel 4.5.4. (VLAREM II) in open lucht gelden.

...
3.- *De resultaten van het akoestisch onderzoek werden gerapporteerd in het meetverslag dd. 01.10.2012 ... dat op 08.10.2012 werd ondertekend.*

...
*Gelet het feit dat het meetverslag dd. 01.10.2012 werd opgesteld en dat dit op 08.10.2012 werd ondertekend, waren de gedane vaststellingen, **voorafgaand aan de besluitvormingsprocedure** dd. 18.10.2012, dus reeds gekend bij de vergunningverlenende overheid.*

Dat verwerende partij de tegenvallende resultaten uit het akoestisch onderzoek heeft meegenomen in haar besluitvorming, blijkt nergens uit.

Nochtans dient het geluidsaspect in rekening te worden gebracht teneinde te onderzoeken of het aangevraagde niet strijdt met direct werkende normen (i.c. de VLAREM-geluidsnormen) binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

...
Een overheid die zich over een bouwaanvraag uitspreekt, dient, oog te hebben voor de impact van het project op het leefmilieu en dient dus de nadelige gevolgen van het gebruik of de exploitatie van een installatie op de gezondheid van de omwonenden en het leefmilieu in overweging te nemen ...

Temeer, nu er een akoestisch onderzoek voorligt waarin wordt gewezen op de aanzienlijke geluidshinder verbonden aan de aanwezigheid van het dampafvoersysteem.

...
De gevolgen die verbonden zijn aan de overschrijding van de geluidsnormen, moeten ook door de overheid die een stedenbouwkundige vergunning aflevert, in overweging worden genomen, ten minste wanneer zij zelf opdracht heeft gegeven tot het uitvoeren van een akoestisch onderzoek en verzoekende partij omtrent de veroorzaakte geluidshinder uitgebreid heeft geargumenteed in haar beroepsschrift.

...
5.- *Voor de correcte plaatsing van dampafvoersystemen staat volgend werkinstrument ter beschikking: **de code van goede praktijk inzake het beheersen van geurhinder van lucht- en dampafvoersystemen van commerciële keukens** (hierna: code van goede praktijk voor lucht- en dampafvoersystemen ...*

In casu blijkt dat verwerende partij zich geen rekenschap heeft gegeven van de bepalingen uit de code van goede praktijk die reeds in het beroepsschrift werden aangehaald door verzoekende partij.

Een motivering die het niet mogelijk maakt te begrijpen waarom degene die het bestreden besluit heeft genomen, impliciet de beroepsargumenten heeft afgewezen die werden geuit en die meer bepaald betrekking hadden op de vermeende hinder ingevolge de aanwezigheid van het dampafvoersysteem, en die zo algemeen is dat zij lijkt op een stijlclausule, kan bezwaarlijk als afdoende worden beschouwd.

...

In het derde middel roept verzoekende partij de schending in van de goede ruimtelijke ordening overeenkomstig het beginsel vervat in artikel 4.3.1, §1, 1°, b) VCRO juncto artikel 4.3.1, §2 VCRO, van de bepalingen in afdeling 4.5.5. Vlarem II, van de uitdrukkelijke motiveringsverplichting vervat in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur. Zij overweegt het volgende:

“ ...

7.- *Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij de toetsing van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening niet afdoende heeft onderzocht gelet geen rekening wordt gehouden met in de onmiddellijke omgeving bestaande elementen.*

De aanvraag wordt in feite louter verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening geacht omdat de dampkap ‘functioneel inpasbaar zou zijn bij de aanvraag’ daar ‘de dimensionering van de dampkap verondersteld wordt in overeenstemming te zijn met de benodigde capaciteit’.

Verwerende partij veronderstelt aldus, zonder verdere motivering, dat de dimensionering van de dampkap in overeenstemming blijkt te zijn met de benodigde capaciteit.

Nochtans dient een overdimensionering vermeden te worden daar dit enerzijds in hoofde van de aanvrager zorgt voor hoge extra (nutteloze) installatiekosten en operationele kosten en anderzijds in hoofde van omwonenden een risico van extra geluidsoverlast met zich meebrengt (Code van goede praktijk voor lucht- en dampafvoersystemen, deel 1, p. 91).

8.- In geen geval kan een concrete ruimtelijke beoordeling in de zin van artikel 4.3.1. VCRO worden aangetroffen *aangezien de onmiddellijke omgeving van het vergunde niet eens wordt omschreven.*

*Naar de werkelijke reden waarom de Deputatie het aangevraagde verenigbaar achtte met goede ruimtelijke ordening, de ordening **in de onmiddellijke** omgeving in het bijzonder, heeft verzoekende partij slechts het raden.*

...

9.- *Nu uit het akoestisch onderzoek in opdracht van verwerende partij is gebleken dat het gebruik van het dampafvoersysteem een overschrijding van de in VLAREM II vastgestelde grenswaarden inzake geluid tot gevolg heeft ... diende verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning, overeenkomstig artikel 4.3.1., §2, 1° VCRO te weigeren.*

10- *Minstens diende de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening te houden met de stedenbouwkundige hinder voor de aanpalende erven.*

Verhinderen dat een vergunde constructie burenhinder veroorzaakt is immers een regel van goede ruimtelijke ordening ...

In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geenszins de afzuiginstallatie situeert ten opzichte van het naburige perceel van verzoekende partij. In de omschrijving van de aanvraag wordt louter geponeerd ...

Verwerende partij heeft zich echter geen rekenschap van het feit dat de afzuiginstallatie werd ingeplant op de rand van het dak van de keuken, op 3 meter afstand van de perceelsgrens, waarbij een afblaas werd geïnstalleerd die geenszins vertikaal is opgesteld, doch wel met een neerwaartse knik van 45°.

Een dergelijke inplanting van een afvoerleiding van kook-en bakdampen is op zich reeds a-typisch, gelet de installatievoorschriften zoals opgenomen in de code van goede praktijk voor het voorkomen en beheersen van milieuhinder van lucht- en dampafvoersystemen van commerciële keukens (supra ...).

In de concrete omstandigheden dient te worden geoordeeld dat de regularisatie van de warmterecupartiedampkap, onmiddellijk geplaatst naast het perceel van de woning van verzoekende partij, niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening ...

De woonkwaliteit van de bewoners in woongebied wordt immers te zeer ingeperkt door enerzijds de geluids- en geurhinder ingevolge het gebruik van deze inrichting, alsook wordt het zicht vanuit de tuin aanzienlijk verhindert.

De bestreden beslissing laat na de afstanden tot de perceelsgrenzen in overweging te nemen, alsook de nokhoogtes van de aanwezige gebouwen in ogenschouw te nemen.

11.- *Verwerende partij stelt in het bestreden besluit op contradictorische wijze het volgende ...*

Verwerende partij is van oordeel dat het dampafvoersysteem een vergunde exploitatie betreft. Dit strookt niet met de ratio van een regularisatievergunning die in casu ná het verrichten van vergunningsplichtige handelingen werd afgeleverd. Evenmin strookt dit met de hierop volgende overweging van verwerende partij dat: “het plaatsen van een dampkap betreft geen ingedeelde inrichting in de Vlarem”.

Uit het akoestisch onderzoek gevoerd in opdracht van verwerende partij naar aanleiding van het administratief beroep ingesteld door verzoekende partij, blijkt nochtans het tegenovergestelde ...

*De bestreden beslissing, die voorbijgaat aan enige concrete toetsing van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, dient bijgevolg te worden vernietigd.
...”*

2.
Verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

3.
Verzoekende partij dupliceert haar standpunt uit het verzoekschrift in haar toelichtende nota.

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partij argumenteert in essentie dat verwerende partij niet afdoende onderzoekt noch motiveert in hoeverre de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening in de onmiddellijke omgeving. Zij meent dat verwerende partij de milieu-impact en met name de geluids- en geurhinder die door de dampkap wordt veroorzaakt op het perceel en de woning van verzoekende partij onvoldoende heeft betrokken in haar beoordeling en motivering. Zij wijst daarbij in eerste instantie op de vaststelling dat de conclusies van het akoestisch onderzoek, dat in opdracht van verwerende partij werd uitgevoerd en waaruit blijkt dat het gebruik van de dampkap leidt tot een overschrijding van de geluidsnormen in Vlare II, niet werden meegenomen in de beoordeling. Tevens wijst zij op de vaststelling dat onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat de aanvraag niet voldoet aan de installatievoorschriften voor de correcte plaatsing van dampafvoersystemen, zoals voorzien in de “code van goede praktijk inzake het beheersen van geurhinder van lucht- en dampafvoersystemen van commerciële keukens”.

2.

In zoverre verzoekende partij verwijst naar de onverenigbaarheid van de aanvraag met de “code van goede praktijk inzake het beheersen van geurhinder van lucht- en dampafvoersystemen van commerciële keukens”, merkt de Raad op dat dit document geen verordenende voorschriften omvat, zodat de gebeurlijke schending hiervan op zich niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Wel kan de toets van de plaatsing van de dampkap in het licht van de installatievoorschriften in deze code van goede praktijk een element vormen bij de beoordeling van de hinderaspecten als aandachtspunt bij de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

3.

Artikel 4.3.1. VCRO luidde op het ogenblik van de bestreden beslissing als volgt:

‘§1. Een vergunning wordt geweigerd :

1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met :

a) stedenbouwkundige voorschriften ..., voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

b) een goede ruimtelijke ordening;

...

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° ..., kan het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen. Die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen. De voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegde plannen beperkt worden aangepast, kan enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken.

...

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen :

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op ... de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, ... en op hinderaspecten, ... in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4.;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand ...’

Op basis van geciteerd artikel dient verwerende partij -als vergunningverlenende overheid- op concrete wijze en met inachtneming van onder meer de ingediende bezwaren, het beroepschrift en de adviezen te onderzoeken of de bouwaanvraag beantwoordt aan de stedenbouwkundige voorschriften van het geldende gewestplan. Tevens dient zij de aanvraag te toetsen aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aandachtspunten en criteria bij haar beoordeling dient te betrekken, en waarbij zij in de eerste plaats rekening moet houden met “*de in de omgeving bestaande toestand*”. Dit betreft de voor het dossier “*relevante*” in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria in artikel 4.3.1, §2, lid 1, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen te worden onderzocht.

2.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de vergunningverlenende overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar -bestreden- beslissing is kunnen komen. Een kennelijk onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad vaststelt dat de beslissing van verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, tot dezelfde besluitvorming zou komen.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient verwerende partij in haar -bestreden- beslissing duidelijk de met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

3.

De bouwaanvraag dient in eerste instantie te worden getoetst aan de verordenende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan. Vervolgens dient de aanvraag, ingevolge het ontbreken van gedetailleerde voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning, te worden getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft de regularisatie van een warmterecuperatiedampkap bij een horecazaak, waarvan het uitblaasstuk zich op ca. 3,5 meter van de linker perceelgrens bevindt. Op dit naastgelegen perceel bevindt zich de woning met tuin van verzoekende partij, die blijkens haar administratief beroepschrift overmatige geluids- en geurhinder ondervindt van de installaties.

Gelet op de aard en de omvang van de aanvraag, en de argumentatie in het beroepschrift van verzoekende partij, betreffen de voor het aangevraagde te onderzoeken noodzakelijke of relevante aandachtspunten en criteria in artikel 4.3.1, §2, lid 1, 1° VCRO *in casu* inzonderheid de visueel-vormelijke elementen en de hinderaspecten ten opzichte van de woning met tuin van verzoekende partij op het aanpalend perceel.

4.

De Raad stelt vast dat verwerende partij voorafgaandelijk aan de beoordeling van de aanvraag in de bestreden beslissing de door verzoekende partij (in haar beroepschrift) aangevoerde geluidshinder op een zorgvuldige wijze liet onderzoeken.

4.1.

Zoals blijkt uit de feitelijke uiteenzetting, beslist verwerende partij op 6 september 2012, na de hoorzitting op 3 september 2012 op basis van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 30 augustus 2012, om de beslissing “voor aanvullend verslag” te verdagen, teneinde nader onderzoek te laten uitvoeren inzake de aanvaardbaarheid van de geluids- en geurhinder.

Naar aanleiding hiervan adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een aanvullend verslag (van onbekende datum) als volgt:

“ ...

Het betreft een vergunde exploitatie, ook milieutechnisch. De gecreëerde hinder wordt geacht aanvaardbaar te zijn omdat voldaan wordt aan de regelgeving.

Uit contact met de dienst Milieuvergunningen blijkt dat het plaatsen van een dampkap geen ingedeelde inrichting in de Vlareem betreft. Het is dan ook niet gebruikelijk hieromtrent voorwaarden op te nemen in milieuvergunningen. Er dient ook geen melding van te worden gemaakt. Er gebeurt in feite geen milieutoets voor. Ook worden er in principe voor alleen een dampkap nooit geluidsmetingen gedaan omdat het geen ingedeelde rubriek betreft.

In de eerdere klasse 3 meldingen, waarvan akte werd genomen door het college van burgemeester en schepenen, staat hierover dus ook niets vermeld.

Voor geluidsoverlast wordt verwezen naar het politiereglement. Dit betreft echter een burgerrechtelijke aangelegenheid.

...”

4.2.

Na kennisname van voormeld aanvullend verslag beslist verwerende partij op 27 september 2012 om de beslissing (nogmaals) “voor aanvullend verslag” te verdagen, teneinde door het PIH een geluidsmeting te laten uitvoeren, en indien mogelijk ook een inschatting van de geurhinder.

De PIH besluit in haar meetverslag van 8 oktober 2012 naar aanleiding van een akoestisch onderzoek van 1 oktober 2012, dat (als stuk 2c) deel uitmaakt van het administratief dossier, het volgende:

“ ...

*De werking van de warmterecuperatiedampkap geeft ter hoogte van de nabijgelegen woning (Antwerpsesteenweg 221) aanleiding tot een significante overschrijding van de vigerende grenswaarde (+6,9 DB(A)). Als we rekening houden met de werking van alle installaties (airco, koeling, dampkap, ...), dan krijgen we een overschrijding van ± **+14dB(A)**! ...*

We kunnen concluderen dat geluidsreducerende maatregelen verantwoord zijn (vb. geluiddemper, omkasting, geluidsscherm,). Een onderzoek ter plaatse zal moeten uitmaken welke maatregelen het meest doeltreffend zijn.

...”

Naar aanleiding hiervan adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een aanvullend verslag (van onbekende datum) als volgt:

“ ...

Uit artikel 4.3.1 van de VCRO blijkt dat geluidshinder wel degelijk als argument kan weerhouden worden bij het beoordelen van een aanvraag (hinderaspecten zijn een

onderdeel van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening). In die optiek is het inderdaad verantwoord om deze aanvraag aan een geluidstudie te onderwerpen.

Uit de geluidstudie d.d. 01/10/2012, opgemaakt door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne, cel geluid, blijkt dat de richtwaarde qua geluidsproductie van een dergelijke installatie tijdens de avond- en nachtperiode een grenswaarde kent van 40dB. De gemeten waarde bedraagt echter 54dB, waardoor er dus effectief een overschrijding van de grenswaarde dient te worden vastgesteld. De conclusie van de studie luidt als volgt ...

Voorgesteld wordt het standpunt om het beroep niet in te willigen en vergunning te verlenen te behouden, echter op voorwaarde dat de aanvrager maatregelen neemt om de geluidsproductie tot onder de grenswaarden te brengen die vermeld staan in de geluidstudie.

...

5.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verwerende partij (de resultaten van) het op haar verzoek opgemaakte (en zorgvuldig gedocumenteerde en gemotiveerde) meetverslag van de PIH van 8 oktober 2012, evenals het tweede aanvullend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (van onbekende datum), (op afdoende wijze) bij haar beoordeling heeft betrokken. In de bestreden beslissing wordt inzake de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening enkel het volgende overwogen:

“ ...

De dampkap is functioneel inpasbaar bij de aanvraag.

De dimensionering van de dampkap wordt verondersteld in overeenstemming te zijn met de benodigde capaciteit. Het betreft een vergunde exploitatie, ook milieutechnisch. De gecreëerde hinder wordt geacht aanvaardbaar te zijn omdat voldaan wordt aan de regelgeving.

Het plaatsen van een dampkap betreft geen ingedeelde inrichting in de Vlareem. Het is dan ook niet gebruikelijk hieromtrent voorwaarden op te nemen in milieuvergunningen. Er dient ook geen melding van te worden gemaakt en er gebeurt in feite geen milieutoets voor.

In de eerdere klasse 3 meldingen, waarvan akte werd genomen door het college van burgemeester en schepenen, staat hierover dus ook niets vermeld.

De gecreëerde hinder wordt aanvaardbaar geacht voor deze functie.

...”

5.1.

De Raad stelt vast dat geciteerde motivering een (quasi letterlijke) overname betreft van (de overwegingen in) het eerste aanvullend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (van onbekende datum). De bestreden beslissing maakt derhalve abstractie van het meetverslag van de PIH, evenals van het tweede aanvullend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, hoewel beide stukken op verzoek van verwerende partij zelf werden opgemaakt en deel uitmaken van het administratief dossier (dat aan de Raad werd overgemaakt) op basis waarvan verwerende partij haar beslissing nam.

Gelet op voormelde vaststelling, en mede in het licht van de overwegingen in het beroepschrift van verzoekende partij, stelt de Raad vast dat de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, en met name de beoordeling in dit kader van de hinderaspecten ten opzichte van de woning met tuin van verzoekende partij op het aanpalend perceel, kennelijk niet zorgvuldig gebeurde, noch afdoende werd gemotiveerd in de bestreden beslissing.

5.2.

Uit de (loutere) vaststelling in de bestreden beslissing dat “*de gecreëerde hinder wordt geacht aanvaardbaar te zijn omdat voldaan wordt aan de regelgeving*” blijkt geenszins dat verwerende partij de hinderaspecten (geluids -en geurhinder) ten aanzien van het perceel en de woning van verzoekende partij concreet heeft onderzocht, rekening houdend met de specifieke opbouw en situering van de constructie, op een beperkte afstand van het perceel met woning van verzoekende partij.

Verwerende partij kan haar beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet beperken tot een verwijzing naar het al dan niet bestaan van enige milieuvergunningsplicht of milieumeldingsplicht (waarbij de Raad opmerkt dat de overweging in het meetverslag van de PIH dat “*de inrichting als een nieuwe klasse 3-inrichting beschouwd kan worden (bron: milieudienst Vosselaar) m.a.w. de voorwaarden van afdeling 4.5.5. (Vlarem II) van toepassing zijn*” tegenstrijdig is met de overwegingen in de bestreden beslissing dat “*het plaatsen van een dampkap geen ingedeelde inrichting in de Vlarem betreft*”, het “*dan ook niet gebruikelijk is hieromtrent voorwaarden op te nemen in milieuvergunningen*” en “*er ook geen melding van dient te worden gemaakt*”, hoewel tevens wordt overwogen dat “*het een vergunde exploitatie betreft, ook milieutechnisch*”). De stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning -of melding zijn onderworpen aan afzonderlijke vergunningsstelsels, respectievelijk in de VCRO en het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, die elk een eigen finaliteit hebben. Het (gebeurlijk) bestaan van een milieuvergunning of milieumelding impliceert geenszins dat de stedenbouwkundige vergunning (eveneens) moet worden verleend. De verenigbaarheid van de installaties met de goede ruimtelijke ordening en met name de hinderaspecten in hoofde van verzoekende partij als omwonende ingevolge (het gebruik van) de installaties dient hoe dan ook (nog) steeds te worden beoordeeld, onafgezien van de (gebeurlijke) vaststelling dat wordt voldaan aan de milieunormen in Vlarem II. Bovendien wordt in de bestreden beslissing erkend dat er ‘*in feite geen milieutoets*’ is gebeurd, waardoor de motivering des te gebrekkig is.

6.

Op basis van voormelde overwegingen is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing artikel 4.3.1 VCRO, de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt, gezien niet op een afdoende en pertinente wijze wordt aangetoond en gemotiveerd dat het aangevraagde, gelet op de in het beroepschrift aangevoerde geluids -en geurhinder in hoofde van verzoekende partij, in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening in de onmiddellijke omgeving.

Het tweede en derde middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

B. Eerste middel

Het eerste middel wordt niet onderzocht, gezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de bvba GASTRO CATERING SERVICES is onontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van verwerende partij van 18 oktober 2012, waarbij aan DE FARMASIE een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het regulariseren van

een ecologische warmterecuperatiedampkap op een perceel gelegen te 2350 Vosselaar, Antwerpsesteenweg 223, met kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 11T10.

3. De Raad beveelt verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van verzoekende partij, en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 7 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Pascal LOUAGE, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Heidi HUANG

Pascal LOUAGE